

БИНКА ПЕЕВА

ПЕЖО

chitanka.info

Реших да сменям ситроена. Беше на 7 години, на към 140 хиляди (гарантирам), каран само от мен, HDI, 2.0, пъргав, мощен, икономичен — прекрасен, но определено ми малееше, защото към морето вече се изнасяхме и с котката, а багажът на децата и без това винаги е като за цял пионерски лагер.

Много ми се караше джип. И хлапето ме подкокоросваше за джип, даже пое инициативата да го намери (нашия, де). С едномесечно висене в нета и безкрайни обиколки из автокъщите (за нов установих, че е безумно да си помислям), отхвърлих всички негови предложения за налични не луксозни джипове: по-хубавите бяха по-стари и по-скъпи от моята ксара, и харчеха двойно. Моята идея беше да карам по-нова кола, на не прекалено много километри, с приблизително същия разход.

Тогава попаднах на обявата за пежото. Трябва да се знае, че по това време думата джип вече ми предизвикваше възпаление на мозъка — постоянството на хлапето е неописуемо (не в училище, де). Пежото — комби, с огромен багажник, четиригодишно, пак HDI, 2.0, с 30 коня повече, продава се от първи собственик. И на прилични към 100 000 км. Щастлива находка!

С други думи — купих го. Толкова се бях опоскала финансово (два пъти по-скъпо от милата ми ксара), че при нотариуса нямах пари за таксата — трябвало купувачът да я плати. Аз откъде да знам? Тогава продавачът извади парите (към 250 лв).

Това би могло да ме разтревожи.

Но не ме. После я подкарах и беше удоволствие — добра кола. За всеки случай след седмица я закарах да й тестват двигателя. В кондиция. Точно там, в сервиза, се зазяпах из джунглата под предния капак и едно бяло петънце привлече вниманието. Беше картонче, закрепено се на магия на някакви тръби отдолу. А на картончето пишеше... „Следваща смяна на масло — 201 000 км“...

Не припаднах. Но много се разстроих. Механиците забелязаха. Почти изплаках: тая кола е на два пъти повече километри! Абе, к'во са 200 000 за пежо дизел, добродушно ми каза единият. Само сменяй маслото, и два милиона ще изкара!

Добре. Поуспокоих се. Поне няма да гръмне, нали?

Но измамата беше ми изтрила всичката радост.

Обадих се на продавача, и наглецът гадничко ми каза: ами всички правят така!

Тогава от все сърце му пожелах: никога повече да не карате нова кола.

Мразя клетвите, ама...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.